

gav et beregnet Kasseoverskud af 1,924,859 Kr. 59 Ø. Gik man over til §§ 2—9 og ubelod § 10, der omhandler Forbrug af Formue, udgjorde den beregnede Indtægt 45,757,394 Kr. 88 Ø., og tog man ligeledes paa Udgiftssiden §§ 12—26 og ubelod § 27, der angaar Erhvervelse af Formue eller Afbetaling af Gjæld, hvilket jo i Begrebet er det Samme, ville disse Paragrafer fremvise en foreslaaet Udgift af 40,365,604 Kr. 91 Ø. Det vil altsaa give et Overskud, naar vi tage disse Paragrafer af 5,391,789 Kr. 97 Ø. Efter almindelig Beregning kan det imidlertid ikke ganske betegnes som Fremgang, idet de paa § 27 foreslaaede Bevilinger ville være tagne med i Betragtning, men det skal jeg ikke opholde mig ved for Forelæggelsens Bedkommende. Jeg skal nu kun angive det finantzielle Resultat, saaledes som Lovforslaget nu er vedtaget ved 3die Behandling. Der vil da forefindes paa §§ 2—10 en Indtægt af 49,282,098 Kr. 23 Ø. og en bevilget Udgift paa §§ 12—27 af 42,085,398 Kr. 58 Ø. Dette giver et Kasseoverskud — altsaa en Forskjel mellem § 1 og § 11 — af 7,196,699 Kr. 65 Ø. Læge vi imidlertid §§ 2—9, som egentlig er Indtægtsparagraferne og ubelader § 10, er der bevilget et Beløb som Indtægt af 47,828,428 Kr. 71 Ø., og tage vi de tilsvarende Udgiftsparagrafer 12—26, med Ubelabelse af § 27, faae vi en bevilget Udgift af 36,987,121 Kr. 18 Ø. Dette giver et Overskud paa disse Paragrafer sammenholdt med hinanden af 10,841,307 Kr. 53 Ø. Dette Overskud bør imidlertid ikke betragtes som kalkulatorisk Formuefremgang; thi naar vi skalde angive dette, pleie vi at gjøre en vis Betragtning gjældende med Hensyn til den bevilgede Udgift paa § 27. § 27 bestaar som bekendt af tre Dele. De to første angaa Afdrag paa Gjæld og Bevillinger til visse Foretagender, som man mener siden blive rentable, og den tredie Del angaar Ublaar og deslige. Jeg tager Nr. 1, hvad der angaar Afdrag paa Gjæld som bestemt Formueforøgelse, og naar man da tager det Beløb, som der er Tale om, nemlig 2,029,500 Kr. paa den ene Side, og ligeledes tager Forbrugen paa § 10 særskilt, nemlig: 1,453,669 Kr. 52 Ø. og fradrager dette Beløb, altsaa Kapitalsforbrugbeløbet fra Gjældsafdragsbeløbet, faar jeg der en Fremgang af 575,830 Kr. 48 Øre, Beløbene under II og III paa § 27, de to sidste Afsnit af dem, jeg før nævnte, udgjør ialt 3,068,777 Kr. 40 Ø. Vel kunde man nu tage en Del af disse Beløb med som Formuefremgang, men da det ved denne Opgjørelse ikke kommer an paa nogle Hundrede Tusinde Kr. mere eller mindre, vil jeg tage det hele Beløb under Et og da følge den sædvanlige Skik at tage Halvdelen af Beløbet som Formuefremgang, altsaa her 1,534,388 Kr. 70 Øre. Dette sammenlagt med Forskjellen mellem Gjælds-

afdrag og Formueforbrug giver en samlet Fremgang af 2,110,219 Kr. 18 Øre, hvilket lagt til Kasseoverskudet — altsaa til Forskjellen mellem §§ 1 og 11 — giver ialt en Fremgang efter denne Finantslov for næste Aar af 9,306,918 Kr. 83 Ø. Der er imidlertid ikke her taget Hensyn til enkelte Spørgsmaal, navnlig f. Ex. Afbetalinger ved Entetassen og deslige. Det er altsaa omtrent 9¹/₂ Mill. Kr. Fremgang, som denne Finantslov udvise efter den Fremstilling, jeg her har givet. Vrede Medlemmer kunne ikke huske disse Tal, men jeg angiver dem her, for at de lettere kunde sammenlignes, naar de komme i Tidenden. — Spørger man nu: er det ifølge denne Status en god Finantslov, saa vil jeg efter min Betragtning svare ubetinget Nei. Det er vel almindelig antaget, at en Finantslov, der viser en saadan Fremgang, et saadant Overskud, maa finantziel taget kaldes god; jeg tillader mig imidlertid at falde det en slet Finantslov (Stemmer: Ja meget rigtigt, den er meget slet), set fra mit Standpunkt, og jeg er fremdeles enig med de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) og Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), i, at det er en slet Finantslov, for saa vidt den angiver et for stort Overskud. Derfor indeværende Aar vil svare saa nogenlunde til sine Forgængere, vil der i de 4 sidste Finantsaar være tilført Statskassen omtrent 30 Millioner Kr., som Statshusholdningen ikke trænger til for at kunne føres. Disse Skatter ere inddragne fra Landets Borgere, berøvet deres fri personlige Brug og inddraget efter Stattenormer, der utvivlsomt ere høist uretfærdige mod Skatteborgerne. Denne almindelige Karakteristik for de 30 Mill. Kr. gjælder ogsaa for de ca. 9 Mill. Kr., og derfor siger jeg: Det er en daarlig Finantslov. Naar ikke Stillingen havde været saaledes, at Folkethinget har maattet indskrænke sig til en passiv Modstand mod det Tryk, som hele Situationen lægger paa Folkethinget, burde Folkethinget ikke have ladet en Finantslov som denne gaa fra sig, men maatte sørge for, at en betydelig Del af dette Overskud blev ført tilbage til de rette Gjernemænd, til Skatteborgerne, som kunne trænge til at bruge disse Penge. Jeg siger, at den Finantsbestyrelse, der har forvoldt det Resultat, at føre bort fra Skatteborgernes frie Brug omtrent 30 Mill. Kr., som Staten ikke har havt nødig til sin Husholdning, kalder jeg med velberaad Hu slet, og jeg siger, at, naar Rigsdagen paatager sig atter for 1877—78 at lade udgaa henved 10 Mill. Kr. fra Borgerne under de nuværende Konjunkturer mere, end Staten behøver til sin Husholdning, uagtet der bevilges uhyre Meget paa mange Punkter og Mere, end der er nødvendigt under de forhaandenværende Konjunkturer, saa handler man efter min Mening ikke saaledes, som man burde have gjort det mod Landets Borgere. Vi vide ikke, hvilke økonomiske Vanskeligheder vi staa lige over-